

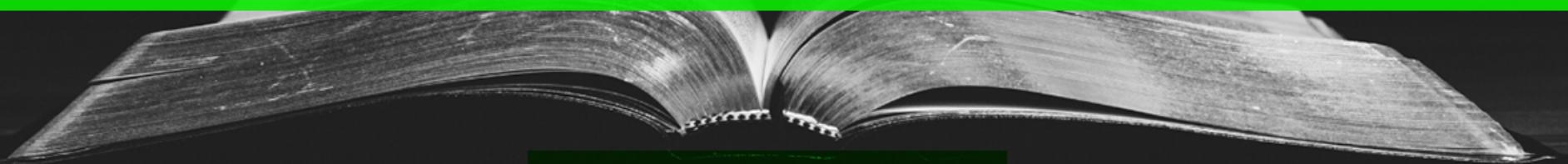
مشارکت هم‌زمانی
و اپلیکیشن

عیسیٰ تعلیم ص دهد

دیگر بار عیسی در کنار دریا به تعلیم دادن آغاز کرد. گروهی بیشمار او را احاطه کرده بودند چندان که به ناچار سوار قایقی شد که در دریا بود و بر آن بنشست، در حالی که تمام مردم بر ساحل دریا بودند. آنگاه با مثلا، بسیار چیزها به آنها آموخت. او در تعلیم خود به ایشان گفت: «گوش فرا دهید! روزی بزرگی برای بذرافشانی بیرون رفت. چون بذر می‌پاشید، برخی در راه افتاد و پرندگان آمدند و آنها را خوردند. برخی دیگر بر زمین سنگلاخ افتاد که خاک چندانی نداشت. پس زود سبز شد، چرا که خاک کم‌عمق بود.

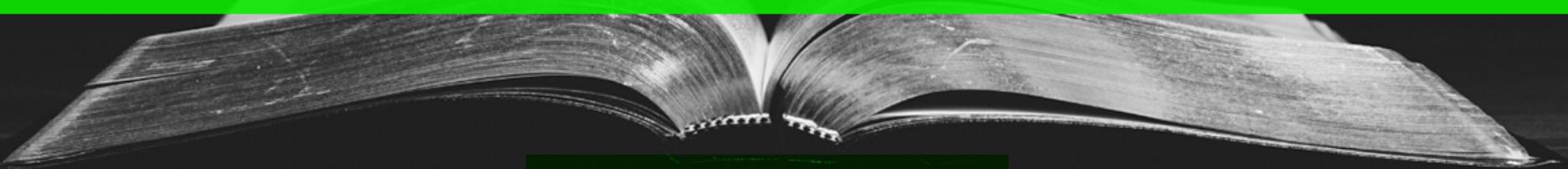
اما چون خورشید برآمد، همه سوخت و خشکید، زیرا ریشه نداشت.

مرقس ۶:۱-۶

برخی نیز میان خارها افتاد. خارها نمو کرده، آنها را خفه کردند و ثمری از آنها بر نیامد. اما بقیه بذرها بر زمین نیکو افتاد و جوانه زده، نمو کرد و بار آورده، زیاد شد، بعضی سی، بعضی شصت و بعضی حتی صد برابر.» سپس گفت: «هر که گوش شنوا دارد، بشنو!» هنگامی که عیسی تنها بود، آن دوازده تن و کسانی که گردش بودند، دریاره مَثُلها از او پرسیدند. به ایشان گفت: «راز پادشاهی خدا به شما عطا شده است، اما برای مردم بیرون، همه چیز به صورت مَثُل است؛ تا: «بنگرند، اما درک نکنند، بشنو!» اما نفهمند، مبادا بازگشت کنند و آمرزیده شوند!»

مرقس ۱۲:۷

آنگاه بدیشان گفت: «آیا این مَثَل را درک نمی‌کنید؟ پس چگونه مَثلهای دیگر را درک خواهید کرد؟ بزرگر کلام را می‌کارد. بعضی مردم همچون بذرهای کنار راهند، آنجا که کلام کاشته می‌شود؛ به محض اینکه کلام را می‌شنوند، شیطان می‌آید و کلامی را که در آنها کاشته شده، می‌ریاید. دیگران، همچون بذرهای کاشته شده بر سنگلاخند؛ آنان کلام را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با شادی می‌پذیرند، اما چون در خود ریشه ندارند، تنها اندک زمانی دوام می‌آورند. آنگاه که به سبب کلام، سختی یا آزاری بروز کند، در دم می‌افتنند.

مرقس ۴:۱۳-۱۷

عده‌ای دیگر، همچون بذرهای کاشته شده در میان خارهایند؛ کلام را می‌شنوند، اما نگرانیهای این دنیا و فریبندگی ثروت و هوسِ چیزهای دیگر در آنها رسوخ می‌کند و کلام را خفه کرده، بی‌ثمر می‌سازد. دیگران، همچون بذرهای کاشته شده در زمین نیکویند؛ کلام را شنیده، آن را می‌پذیرند و سی، شصت و حتی صد برابر بار می‌آورند.

مرقس ۴:۱۸-۲۰

عیسی دیگر بار گفت: «پادشاهی خدا را به چه چیز مانند کنیم، یا با چه مثالی آن را شرح دهیم؟ همچون دانهٔ خردل است. خردل، کوچکترین دانه‌ای است که در زمین می‌کارند، ولی چون کاشته شد، می‌روید و از همهٔ گیاهان باغ بزرگتر شده، شاخه‌های بزرگ می‌آورد، چندان که پرندگان آسمان می‌آیند و در سایهٔ آن آشیانه می‌سازند.» عیسی با مثالهای بسیار از این‌گونه، تا آنجا که می‌توانستند درک کنند، کلام را برایشان بیان می‌کرد. او جز با مثال چیزی به آنها نمی‌گفت؛ اما هنگامی که با شاگردان خود در خلوت بود، همهٔ چیز را برای آنها شرح می‌داد. آن روز چون غروب فرا رسید، عیسی به شاگردان خود گفت: «به آن سوی دریا برویم.» آنها جمعیت را ترک گفتند و عیسی را در همان قایقی که بود، با خود بردند. چند قایق دیگر نیز او را همراهی می‌کرد. ناگاه تندبادی شدید برخاست. امواج چنان به قایق برمی‌خورد که نزدیک بود از آب پر شود.

اما عيسى در عقب قایق، سر بر بالشی نهاده و خفته بود. شاگردان او را بیدار کردند و گفتند: «استاد، تو را باکی نیست که غرق شویم؟» عیسی برخاست و باد را نهیب زد و به دریا فرمود: «ساکت شو! آرام باش!» آنگاه باد فرو نشست و آرامش کامل حکمفرما شد. سپس به شاگردان خود گفت: «چرا این چنین ترسانید؟ آیا هنوز ایمان ندارید؟» آنها بسیار هراسان شده، به یکدیگر می گفتند: «این کیست که حتی باد و دریا هم از او فرمان می برندا!

مرقس ۴:۳۸-۴۱

کلام تو برای پاهای من چراغ،
و برای راه من نور است.

مزمور ۱۰۵:۱۱۹